మోనాడాలజీ (1714)

జర్మన్ తత్వవేత్త గాట్‌ఫ్రీడ్ విల్హెల్మ్ లైబ్నిజ్ రచించిన అనంతమైన మోనాడ్‌ల అధిభౌతిక సిద్ధాంతం.

17 డిసెంబర్, 2024 న ముద్రించబడింది

CosmicPhilosophy.org
తత్వశాస్త్రంతో విశ్వాన్ని అర్థం చేసుకోవడం

విషయ సూచిక

1. పరిచయం
2. మోనడాలజీ
   2.1. § ౧
   2.2. § ౨
   2.3. § ౩
   2.4. § ౪
   2.5. § ౫
   2.6. § ౬
   2.7. § ౭
   2.8. § ౮
   2.9. § ౯
   2.10. § ౧౦
   2.11. § ౧౧
   2.12. § ౧౨
   2.13. § ౧౩
   2.14. § ౧౪
   2.15. § ౧౫
   2.16. § ౧౬
   2.17. § ౧౭
   2.18. § ౧౮
   2.19. § ౧౯
   2.20. § ౨౦
   2.21. § ౨౧
   2.22. § ౨౨
   2.23. § ౨౩
   2.24. § ౨౪
   2.25. § ౨౫
   2.26. § ౨౬

2.27. § ᱒᱗

2.28. § ᱒᱘

2.29. § ᱒᱙

2.30. § ᱓᱐

2.31. § ᱓᱑

2.32. § ᱓᱒

2.33. § ᱓᱓

2.34. § ᱓᱔

2.35. § ᱓᱕

2.36. § ᱓᱖

2.37. § ᱓᱗

2.38. § ᱓᱘

2.39. § ᱓᱙

2.40. § ᱔᱐

2.41. § ᱔᱑

2.42. § ᱔᱒

2.43. § ᱔᱓

2.44. § ᱔᱔

2.45. § ᱔᱕

2.46. § ᱔᱖

2.47. § ᱔᱗

2.48. § ᱔᱘

2.49. § ᱔᱙

2.50. § ᱕᱐

2.51. § ᱕᱑

2.52. § ᱕᱒

2.53. § ᱕᱓

2.54. § ᱕᱔

2.55. § ᱕᱕

2.56. § ᱕᱖

2.57. § ᱕᱗

2.58. § ᱕᱘

2.59. § ೫೯

2.60. § ೬೦

2.61. § ೬೧

2.62. § ೬೨

2.63. § ೬೩

2.64. § ೬೪

2.65. § ೬೫

2.66. § ೬೬

2.67. § ೬೭

2.68. § ೬೮

2.69. § ೬೯

2.70. § ೭೦

2.71. § ೭೧

2.72. § ೭೨

2.73. § ೭೩

2.74. § ೭೪

2.75. § ೭೫

2.76. § ೭೬

2.77. § ೭೭

2.78. § ೭೮

2.79. § ೭೯

2.80. § ೮೦

2.81. § ೮೧

2.82. § ೮೨

2.83. § ೮೩

2.84. § ೮೪

2.85. § ೮೫

2.86. § ೮೬

2.87. § ೮೭

2.88. § ೮೮

2.89. § ೮೯

2.90. § ೯೦

అధ్యాయం 1.

పరిచయం

ది మోనడాలజీ (1714) గాట్‌ఫ్రీడ్ విల్హెల్మ్ లీబ్‌నిజ్ ద్వారా

1714లో, జర్మన్ తత్వవేత్త గాట్‌ఫ్రీడ్ విల్హెల్మ్ లీబ్‌నిజ్ - "ప్రపంచపు చివరి సార్వత్రిక మేధావి" - ∞ అనంత మోనాడ్స్ సిద్ధాంతాన్ని ప్రతిపాదించారు, ఇది భౌతిక వాస్తవికత నుండి దూరంగా ఉన్నట్లు కనిపించినప్పటికీ మరియు ఆధునిక వైజ్ఞానిక వాస్తవికవాదంతో విభేదిస్తున్నప్పటికీ, ఆధునిక భౌతిక శాస్త్రంలో మరియు ప్రత్యేకించి నాన్-లోకాలిటీలో అభివృద్ధుల దృష్ట్యా పునఃపరిశీలించబడింది.

లీబ్‌నిజ్ తన వంతుగా గ్రీకు తత్వవేత్త ప్లేటో మరియు ప్రాచీన గ్రీకు విశ్వ తత్వశాస్త్రం ద్వారా గొప్పగా ప్రభావితం అయ్యారు. అతని మోనాడ్ సిద్ధాంతం ప్లేటో ప్రసిద్ధ గుహ ఉపమానంలో వర్ణించిన ప్లేటో రూపాల ప్రపంచంతో గణనీయమైన పోలికను కలిగి ఉంది.

ది మోనడాలజీ (ఫ్రెంచ్: La Monadologie, 1714) లీబ్‌నిజ్ తన తరువాతి తత్వశాస్త్రంలో బాగా తెలిసిన రచనలలో ఒకటి. ఇది సుమారు 90 పేరాలలో సరళ పదార్థాల, లేదా ∞ అనంత మోనాడ్స్ యొక్క మెటాఫిజిక్స్‌ను ప్రదర్శించే చిన్న టెక్స్ట్.

1712 నుండి సెప్టెంబర్ 1714 వరకు వియన్నాలో తన చివరి నివాసం సమయంలో, లీబ్‌నిజ్ తన తత్వశాస్త్రం యొక్క సంక్షిప్త వివరణలుగా ఉద్దేశించబడిన రెండు చిన్న టెక్స్ట్‌లను ఫ్రెంచ్‌లో రాశారు. అతని మరణం తర్వాత, సావాయ్ యొక్క ప్రిన్స్ యూజీన్ కోసం ఉద్దేశించబడిన "Principes de la nature et de la grâce fondés en raison", నెదర్లాండ్స్‌లో ఫ్రెంచ్‌లో ప్రత్యక్షమైంది. తత్వవేత్త క్రిస్టియన్ వోల్ఫ్ మరియు సహకారులు "ది మోనడాలజీ"గా ప్రసిద్ధి చెందిన రెండవ టెక్స్ట్‌ను జర్మన్ మరియు లాటిన్ భాషలలో అనువాదాలను ప్రచురించారు.

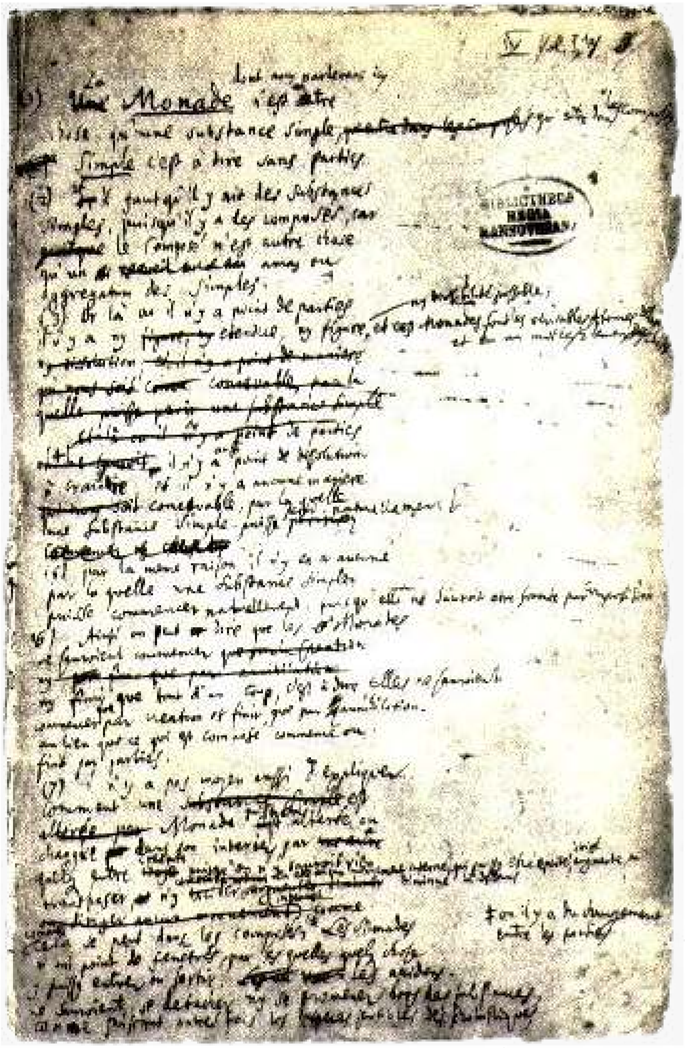

అధ్యాయం 2.

మోనడాలజీ

గాట్‌ఫ్రీడ్ విల్హెల్మ్ లైబ్నిజ్ ద్వారా, 1714

Principia philosophiæ seu theses in gratiam principis Eu-genii conscriptæ

§ ౧

ఇక్కడ మనం చర్చించబోయే మోనాడ్ అనేది *సరళమైన* పదార్థం మాత్రమే, ఇది సంయుక్త పదార్థాలలో భాగమవుతుంది; సరళమైనది అంటే భాగాలు లేనిది (*థియోడ్.*, § 10^4).

§ ౨

సంయుక్త పదార్థాలు ఉన్నందున సరళ పదార్థాలు ఉండాలి; ఎందుకంటే సంయుక్తం అనేది సరళమైన వాటి సమూహం లేదా *అగ్రిగేటమ్* మాత్రమే.

§ ౩

భాగాలు లేని చోట, విస్తరణ, ఆకృతి, లేదా విభజన సాధ్యత ఉండదు. ఈ మోనాడ్‌లు ప్రకృతి యొక్క నిజమైన పరమాణువులు మరియు సంక్షిప్తంగా వస్తువుల మూలకాలు.

§ ౪

విచ్ఛిన్నం కావడానికి కూడా భయపడాల్సిన అవసరం లేదు, మరియు సరళమైన పదార్థం సహజంగా నశించగల ఏ విధమైన ఊహించదగిన మార్గం లేదు (§ 89).

§ ౫

అదే కారణం చేత సరళ పదార్థం స్వాభావికంగా ప్రారంభం కాగల మార్గం లేదు, ఎందుకంటే అది సంయోగం ద్వారా ఏర్పడలేదు.

§ ౬

కాబట్టి మోనాడ్‌లు ఒక్కసారిగా మాత్రమే ప్రారంభం కాగలవు లేదా ముగియగలవు అని చెప్పవచ్చు, అంటే అవి సృష్టి ద్వారా మాత్రమే ప్రారంభం కాగలవు మరియు విలయం ద్వారా మాత్రమే ముగియగలవు; అయితే, సంయుక్తమైనది భాగాల ద్వారా ప్రారంభమవుతుంది లేదా ముగుస్తుంది.

§ ౭

ఒక మోనాడ్ మరొక సృష్టి ద్వారా దాని అంతర్గత స్వభావంలో ఎలా మార్చబడగలదో లేదా మారగలదో వివరించడానికి కూడా మార్గం లేదు; ఎందుకంటే దానిలో ఏదీ స్థానభ్రంశం చెందలేదు, లేదా దానిలో ఏ అంతర్గత చలనం కూడా ప్రేరేపించబడలేదు, నిర్దేశించబడలేదు, పెంచబడలేదు లేదా తగ్గించబడలేదు; సంయుక్తాలలో భాగాల మధ్య మార్పులు జరిగినట్లుగా. మోనాడ్‌లకు కిటికీలు లేవు, వాటి ద్వారా ఏదైనా లోపలికి రావడం లేదా బయటకు వెళ్ళడం జరగదు. స్కోలాస్టిక్స్ యొక్క సంవేదన యోగ్యమైన జాతులు ఒకప్పుడు చేసినట్లుగా ఆకస్మికాలు పదార్థాల నుండి విడిపోలేవు లేదా బయట సంచరించలేవు. అందువల్ల పదార్థం కానీ, ఆకస్మికం కానీ బయట నుండి మోనాడ్‌లోకి ప్రవేశించలేవు.

§ ౮

అయినప్పటికీ, మోనాడ్‌లకు కొన్ని గుణాలు ఉండాలి, లేకపోతే అవి జీవులు కూడా కావు. మరియు సరళ పదార్థాలు వాటి గుణాల ద్వారా భిన్నంగా లేకపోతే, వస్తువులలో ఏ మార్పును గమనించడానికి మార్గం ఉండదు; ఎందుకంటే సంయుక్తంలో ఉన్నది సరళమైన పదార్థాల నుండి మాత్రమే రాగలదు; మరియు మోనాడ్‌లు గుణాలు లేకుండా ఉంటే, అవి పరిమాణంలో భిన్నంగా లేనందున ఒకదానినుండి మరొకటి వేరు చేయలేము: మరియు దాని ఫలితంగా పూర్తి ఉన్నట్లు భావిస్తే, ప్రతి స్థానం చలనంలో ఎల్లప్పుడూ దానికి ముందు ఉన్నదానికి సమానమైన దానిని మాత్రమే స్వీకరిస్తుంది, మరియు వస్తువుల స్థితి మరొక దాని నుండి వేరు చేయలేనిది అవుతుంది.

§ ౯

ప్రతి మోనాడ్ ప్రతి ఇతర మోనాడ్ నుండి భిన్నంగా ఉండాలి. ఎందుకంటే ప్రకృతిలో రెండు జీవులు ఒకదానికొకటి పరిపూర్ణంగా సమానంగా ఉండవు మరియు వాటి మధ్య అంతర్గత భేదం లేదా అంతర్గత లక్షణం ఆధారంగా తేడాను కనుగొనలేని స్థితి ఉండదు.

§ ౧౦

ప్రతి సృష్టించబడిన జీవి మార్పుకు లోబడి ఉంటుందని నేను అంగీకరిస్తున్నాను, మరియు అందువల్ల సృష్టించబడిన మోనాడ్ కూడా, మరియు ఈ మార్పు ప్రతి దానిలో నిరంతరం కొనసాగుతుంది.

§ ౧౧

మనం ఇప్పుడే చెప్పినదాని నుండి, మోనాడ్‌ల సహజ మార్పులు ఒక *అంతర్గత సూత్రం* నుండి వస్తాయి, ఎందుకంటే బాహ్య కారణం దాని అంతర్గత స్థితిని ప్రభావితం చేయలేదు (§ 396, § 900).

§ ౧౨

కానీ మార్పు సూత్రంతో పాటు, మారే దాని వివరాలు కూడా ఉండాలి, ఇది సరళ పదార్థాల నిర్దిష్టత మరియు వైవిధ్యాన్ని ఏర్పరుస్తుంది.

§ ౧౩

ఈ వివరాలు ఏకత్వంలో బహుత్వాన్ని లేదా సరళత్వంలో ఇమిడి ఉండాలి. ఎందుకంటే ప్రతి స్వాభావిక మార్పు క్రమంగా జరుగుతుంది, ఏదో మారుతుంది మరియు ఏదో మిగిలి

ఉంటుంది; మరియు అందువల్ల సరళ పదార్థంలో భాగాలు లేకపోయినప్పటికీ అనేక భావాలు మరియు సంబంధాలు ఉండాలి.

§ ౧౪

తాత్కాలిక స్థితి, ఏది ఏకత్వంలో లేదా సరళ పదార్థంలో బహుత్వాన్ని కలిగి ఉంటుందో మరియు ప్రతినిధిస్తుందో, అది అవగాహన అని పిలువబడే దాని తప్ప మరేమీ కాదు, దీనిని స్వీయ-అవగాహన లేదా చైతన్యం నుండి వేరు చేయాలి, ఇది తరువాత స్పష్టమవుతుంది. మరియు ఇది కార్టేసియన్లు చాలా తప్పు చేసిన విషయం, వారు మనం గుర్తించని అవగాహనలను పరిగణనలోకి తీసుకోలేదు. ఇది కూడా వారిని కేవలం ఆత్మలు మాత్రమే మోనాడ్‌లని మరియు జంతువుల ఆత్మలు లేదా ఇతర ఎంటెలెచీస్ లేవని నమ్మేలా చేసింది; మరియు వారు సామాన్య ప్రజలతో పాటు దీర్ఘకాలిక మూర్ఛను కఠినమైన మరణంతో గందరగోళ పరిచారు, ఇది వారిని పాఠశాల పూర్వపు పూర్తిగా వేరు చేయబడిన ఆత్మల పూర్వాగ్రహంలోకి నడిపించింది, మరియు తప్పుగా ఆలోచించే మనస్సులను ఆత్మల మర్త్యత్వం అనే అభిప్రాయంలో మరింత బలపరిచింది.

§ ౧౫

అంతర్గత సూత్రం యొక్క చర్య, ఏది ఒక అవగాహన నుండి మరొక దానికి మార్పు లేదా పరివర్తనను కలిగిస్తుందో, దానిని *కోరిక* అని పిలవవచ్చు: కోరిక ఎల్లప్పుడూ అది లక్ష్యంగా పెట్టుకున్న పూర్తి అవగాహనను పొందలేకపోవచ్చు, కానీ అది ఎల్లప్పుడూ దేనినైనా పొందుతుంది మరియు కొత్త అవగాహనలను చేరుకుంటుంది.

§ ౧౬

మనం సరళ పదార్థంలో బహుత్వాన్ని స్వయంగా అనుభవిస్తాము, మనం గుర్తించే అతి చిన్న ఆలోచన కూడా వస్తువులో వైవిధ్యాన్ని కలిగి ఉంటుంది. కాబట్టి ఆత్మ ఒక సరళ పదార్థం అని గుర్తించే వారందరూ మోనాడ్లో ఈ బహుత్వాన్ని గుర్తించాలి; మరియు మిస్టర్

బేల్ తన నిఘంటువులో *రోరారియస్* వ్యాసంలో చేసినట్లుగా దీనిలో ఎటువంటి ఇబ్బంది కనుగొనకూడదు.

§ ౧౭

అంతేకాకుండా, అవగాహన మరియు దానిపై ఆధారపడి ఉన్నవి *యాంత్రిక కారణాల ద్వారా వివరించలేనివి* అని ఒప్పుకోవాలి, అంటే ఆకృతులు మరియు చలనాల ద్వారా. మరియు ఆలోచించడం, అనుభూతి చెందడం, అవగాహన కలిగి ఉండటం వంటి నిర్మాణం కలిగిన యంత్రాన్ని ఊహించుకుంటే; దానిని అదే నిష్పత్తులతో పెద్దది చేసి, ఒక గానుగలోకి ప్రవేశించినట్లు దానిలోకి ప్రవేశించవచ్చని ఊహించవచ్చు. మరియు అలా చేస్తే, దాని లోపల చూస్తే, ఒకదానిని మరొకటి నెట్టే భాగాలను మాత్రమే కనుగొంటారు, మరియు అవగాహనను వివరించడానికి ఏమీ దొరకదు. కాబట్టి దీనిని సరళ పదార్థంలో వెతకాలి, సంయుక్తంలో లేదా యంత్రంలో కాదు. సరళ పదార్థంలో కనుగొనగలిగేది ఇదే, అంటే అవగాహనలు మరియు వాటి మార్పులు. సరళ పదార్థాల యొక్క అన్ని అంతర్గత చర్యలు దీనిలోనే ఉండగలవు (ప్రీఫ్. ***, 2 b^5).

§ ౧౮

అన్ని సరళ పదార్థాలను లేదా సృష్టించబడిన మోనాడ్‌లను ఎంటెలెకీలు అని పిలవవచ్చు, ఎందుకంటే వాటిలో ఒక నిర్దిష్ట పరిపూర్ణత ఉంది (*échousi to entelés*), ఒక స్వయం-సమృద్ధి (*autarkeia*) ఉంది, ఇది వాటిని వాటి అంతర్గత చర్యలకు మూలాలుగా మరియు అశరీర స్వయంచాలక యంత్రాలుగా చేస్తుంది (§ 87).

§ ౧౯

నేను వివరించిన సాధారణ అర్థంలో *అవగాహనలు మరియు కోరికలు* కలిగి ఉన్న ప్రతిదానిని ఆత్మ అని పిలవాలనుకుంటే; సృష్టించబడిన అన్ని సరళ పదార్థాలు లేదా మోనాడ్‌లను ఆత్మలు అని పిలువవచ్చు; కానీ, అనుభూతి అనేది కేవలం సాధారణ అవగాహన కంటే ఎక్కువ కాబట్టి, కేవలం ఇది మాత్రమే కలిగి ఉన్న సరళ పదార్థాలకు

మోనాడ్‌లు మరియు ఎంటెలెచీస్ అనే సాధారణ పేరు సరిపోతుందని నేను అంగీకరిస్తున్నాను; మరియు స్పష్టమైన అవగాహన మరియు జ్ఞాపకశక్తితో కూడిన వాటిని మాత్రమే ఆత్మలు అని పిలవాలి.

§ ౨౦

మనలో మనం ఒక స్థితిని అనుభవిస్తాము, అక్కడ మనకు ఏమీ గుర్తుండదు మరియు స్పష్టమైన అవగాహన ఉండదు; మనం స్పృహ తప్పినప్పుడు లేదా లోతైన నిద్రలో కలలు లేకుండా మునిగిపోయినప్పుడు లాగా. ఈ స్థితిలో ఆత్మ సాధారణ మోనాడ్ నుండి గణనీయంగా భిన్నంగా ఉండదు; కానీ ఈ స్థితి శాశ్వతం కాదు కాబట్టి, మరియు అది దాని నుండి బయటపడుతుంది కాబట్టి, అది మరింత ఎక్కువ (§ 64).

§ ౨౧

అప్పుడు సరళ పదార్థం ఎటువంటి అవగాహన లేకుండా ఉంటుందని అర్థం కాదు. పైన పేర్కొన్న కారణాల వల్ల ఇది సాధ్యం కాదు; ఎందుకంటే అది నశించలేదు, దాని అవగాహన తప్ప మరేదీ కాని కొన్ని ప్రభావం లేకుండా కూడా మనుగడ సాగించలేదు: కానీ చిన్న అవగాహనల పెద్ద సమూహం ఉన్నప్పుడు, అందులో స్పష్టమైనది ఏమీ లేనప్పుడు, మనం స్తబ్దుగా ఉంటాము; ఒకే దిశలో వరుసగా పలుమార్లు తిరిగినప్పుడు వలె, అక్కడ తలతిరుగుడు వస్తుంది, అది మనల్ని స్పృహ కోల్పోయేలా చేస్తుంది మరియు మనకు ఏదీ గుర్తించలేనట్లు చేస్తుంది. మరియు మరణం జంతువులకు కొంతకాలం ఈ స్థితిని ఇవ్వగలదు.

§ ౨౨

మరియు ప్రతి సరళ పదార్థం యొక్క ప్రస్తుత స్థితి స్వాభావికంగా దాని మునుపటి స్థితి నుండి వచ్చినట్లుగా, ప్రస్తుతం భవిష్యత్తుతో నిండి ఉంటుంది (§ 360);

§ ౨౩

కాబట్టి, మత్తు నుండి మేల్కొన్నప్పుడు ఒకరు తమ అవగాహనలను *గుర్తిస్తారు*, వెంటనే ముందు వాటిని కలిగి ఉండి ఉండాలి, వాటిని గుర్తించకపోయినప్పటికీ; ఎందుకంటే ఒక అవగాహన స్వాభావికంగా మరొక అవగాహన నుండి మాత్రమే రాగలదు, ఒక చలనం స్వాభావికంగా మరొక చలనం నుండి మాత్రమే రావచ్చినట్లు (§ 401-403).

§ ౨౪

దీని ద్వారా మనం చూస్తాము, మన అవగాహనలలో స్పష్టమైనది మరియు అలా అనడానికి ప్రముఖమైనది మరియు ఉన్నత రుచి కలిగినది ఏమీ లేకపోతే, మనం ఎప్పుడూ స్తబ్దతలో ఉంటాము. మరియు ఇది నగ్న మోనాడ్స్ స్థితి.

§ ౨౫

ప్రకృతి జంతువులకు ప్రముఖమైన అవగాహనలను ఇచ్చిందని కూడా మనం చూస్తాము, వాటికి అవయవాలను అందించడంలో తీసుకున్న జాగ్రత్తల ద్వారా, అవి కాంతి కిరణాలు లేదా గాలి తరంగాలను ఒకచోట చేర్చి, వాటి ఐక్యత ద్వారా మరింత ప్రభావవంతంగా ఉండేలా చేస్తాయి. వాసన, రుచి మరియు స్పర్శలో మరియు బహుశా మనకు తెలియని అనేక ఇతర ఇంద్రియాలలో దీనికి సమానమైనది ఉంది. మరియు అవయవాలలో జరిగేది ఆత్మలో ఎలా ప్రతిబింబిస్తుందో నేను త్వరలో వివరిస్తాను.

§ ౨౬

స్మృతి ఆత్మలకు ఒక రకమైన అనుక్రమాన్ని అందిస్తుంది, ఇది హేతువును పోలి ఉంటుంది, కానీ దాని నుండి వేరు చేయబడాలి. జంతువులు, వాటిని ప్రభావితం చేసే మరియు గతంలో అదే విధమైన అవగాహన కలిగిన దాని అవగాహన కలిగినప్పుడు, వారి జ్ఞాపకశక్తి ప్రాతినిధ్యం ద్వారా మునుపటి అవగాహనలో దానితో అనుసంధానించబడిన దానిని ఎదురుచూస్తారు మరియు అప్పుడు వారు తీసుకున్న

అనుభూతులకు సమానమైన అనుభూతులకు గురవుతారు. ఉదాహరణకు: కుక్కలకు కర్రను చూపించినప్పుడు, అది వాటికి కలిగించిన నొప్పిని గుర్తుచేసుకుని అరుస్తాయి మరియు పారిపోతాయి (Prélim.[6], § 65).

§ ౨౭

మరియు వాటిని తాకే మరియు ప్రభావితం చేసే బలమైన ఊహ, మునుపటి అవగాహనల పరిమాణం లేదా బహుళత్వం నుండి వస్తుంది. ఎందుకంటే తరచుగా ఒక బలమైన ముద్ర ఒక్కసారిగా దీర్ఘకాలిక అలవాటు లేదా చాలా మధ్యస్థ అవగాహనల పునరావృత ప్రభావాన్ని కలిగిస్తుంది.

§ ౨౮

మనుషులు జంతువుల వలె వ్యవహరిస్తారు, వారి అవగాహనల అనుక్రమం జ్ఞాపకశక్తి సూత్రం ద్వారా మాత్రమే జరిగినంత వరకు; సిద్ధాంతం లేని కేవలం ఆచరణ కలిగిన అనుభవజ్ఞులైన వైద్యులను పోలి ఉంటారు; మరియు మన చర్యలలో మూడింట రెండు వంతుల వరకు మనం అనుభవవాదులం మాత్రమే. ఉదాహరణకు, రేపు పగలు ఉంటుందని ఎదురుచూసినప్పుడు, మనం అనుభవవాదిగా వ్యవహరిస్తాము, ఎందుకంటే ఇది ఇప్పటి వరకు ఎప్పుడూ అలాగే జరిగింది. ఖగోళశాస్త్రవేత్త మాత్రమే దీనిని హేతుబద్ధంగా తీర్పు చేస్తాడు.

§ ౨౯

కానీ అవసరమైన మరియు శాశ్వత సత్యాల జ్ఞానం మనల్ని సాధారణ జంతువుల నుండి వేరు చేస్తుంది మరియు మనకు హేతువు మరియు విజ్ఞానాలను ఇస్తుంది; మనల్ని మన గురించి మరియు దేవుని గురించి జ్ఞానానికి పైకి లేపుతుంది. మరియు ఇది మనలో హేతుబద్ధమైన ఆత్మ, లేదా మనస్సు అని పిలువబడుతుంది.

§ 30

అవసరమైన సత్యాల జ్ఞానం మరియు వాటి సార సంగ్రహాల ద్వారా కూడా మనం ప్రతిబింబ చర్యలకు ఎత్తబడతాము, అవి మనల్ని నేను అనే దాని గురించి ఆలోచించేలా చేస్తాయి మరియు ఇది లేదా అది మనలో ఉందని పరిగణించేలా చేస్తాయి: మరియు ఈ విధంగా మన గురించి ఆలోచించడం ద్వారా, మనం ఉనికి, పదార్థం, సరళమైనది మరియు సంకీర్ణమైనది, అభౌతికమైనది మరియు దేవుని గురించి ఆలోచిస్తాము; మనలో పరిమితమైనది ఆయనలో అపరిమితమైనదిగా అర్థం చేసుకుంటాము. మరియు ఈ ప్రతిబింబ చర్యలు మన తర్కాల ప్రధాన విషయాలను అందిస్తాయి (*Théod.*, Préf. *, 4, a[7])

§ 3౧

మరియు అది సరళ పదార్థం ఎటువంటి అవగాహన లేకుండా ఉందని అర్థం కాదు. మన తర్కాలు *రెండు* ముఖ్యమైన సూత్రాలపై ఆధారపడి ఉన్నాయి, వ్యతిరేకత సూత్రం దాని ప్రకారం మనం దానిలో ఇమిడి ఉన్నదాన్ని తప్పుగా భావిస్తాము, మరియు తప్పుకు వ్యతిరేకమైన లేదా విరుద్ధమైనది నిజమని భావిస్తాము (§ 44, § 196).

§ 3౨

మరియు *అది* తగినంత కారణం సూత్రం, దాని ప్రకారం ఏ వాస్తవం కూడా నిజం కాలేదని మనం భావిస్తాము, లేదా ఉనికిలో ఉండటం, ఏ ప్రకటన నిజం కాదు, దానికి తగినంత కారణం లేకుండా ఎందుకు అది అలా ఉంది మరియు వేరే విధంగా కాదు. ఈ కారణాలు చాలా సార్లు మనకు తెలియకపోవచ్చు (§ 44, § 196).

§ 33

రెండు రకాల *సత్యాలు* కూడా ఉన్నాయి, *తర్కం* సత్యాలు మరియు *వాస్తవం* సత్యాలు. తర్కం సత్యాలు అవసరమైనవి మరియు వాటి వ్యతిరేకత అసాధ్యం, మరియు వాస్తవ

సత్యాలు ఆకస్మికమైనవి మరియు వాటి వ్యతిరేకత సాధ్యమే. ఒక సత్యం అవసరమైనప్పుడు, విశ్లేషణ ద్వారా దాని కారణాన్ని కనుగొనవచ్చు, దాన్ని సరళమైన ఆలోచనలు మరియు సత్యాలుగా విభజించి, ప్రాథమిక వాటి వరకు చేరుకోవచ్చు (§ 170, 174, 189, § 280-282, § 367. సంక్షిప్త ఆక్షేపణ 3).

§ 3౪

ఈ విధంగా గణితశాస్త్రవేత్తల వద్ద, ఊహాగానం యొక్క *సిద్ధాంతాలు* మరియు ఆచరణ నియమాలు విశ్లేషణ ద్వారా *నిర్వచనాలు, స్వయంసిద్ధాలు మరియు అభ్యర్థనలకు* తగ్గించబడతాయి.

§ 3౫

మరియు చివరగా *సరళమైన ఆలోచనలు* ఉన్నాయి వాటికి నిర్వచనం ఇవ్వలేము; స్వయంసిద్ధాలు మరియు అభ్యర్థనలు కూడా ఉన్నాయి, లేదా ఒక మాటలో చెప్పాలంటే, *ప్రాథమిక సూత్రాలు*, వీటిని నిరూపించలేము మరియు అవసరం కూడా లేదు; మరియు ఇవి *స్వానుగత ప్రకటనలు*, వీటి వ్యతిరేకత స్పష్టమైన వైరుధ్యాన్ని కలిగి ఉంటుంది (§ 36, 37, 44, 45, 49, 52, 121-122, 337, 340-344).

§ 3౬

కానీ *తగినంత కారణం ఆకస్మిక లేదా వాస్తవ సత్యాలలో* కూడా కనుగొనబడాలి, అంటే, సృష్టి విశ్వంలో వ్యాపించిన వస్తువుల క్రమంలో; అక్కడ ప్రత్యేక కారణాలలోకి విశ్లేషణ ప్రకృతి వస్తువుల అపారమైన వైవిధ్యం మరియు శరీరాల అనంతమైన విభజన కారణంగా అపరిమిత వివరాలలోకి వెళ్ళవచ్చు. నా ప్రస్తుత రచనకు కారణమైన అనంత రూపాలు మరియు ప్రస్తుత మరియు గత చలనాలు ఉన్నాయి; మరియు నా ఆత్మ యొక్క చిన్న ఆసక్తులు మరియు స్వభావాలు, ప్రస్తుతం మరియు గతం, అంతిమ కారణంలోకి ప్రవేశిస్తాయి.

§ ౩౭

మరియు ఈ మొత్తం *వివరణ* కేవలం ఇతర పూర్వ ఆకస్మికాలను లేదా మరింత వివరణాత్మకమైన వాటిని మాత్రమే కలిగి ఉన్నందున, వాటిలో ప్రతి ఒక్కటి కారణాన్ని వివరించడానికి ఇలాంటి విశ్లేషణ అవసరం, మనం ఎక్కువ ముందుకు సాగలేము: మరియు తగినంత లేదా చివరి కారణం ఈ ఆకస్మికాల వివరణ లేదా *క్రమం* బయట ఉండాలి, అది ఎంత అనంతమైనదైనా సరే.

§ ౩౮

మరియు ఈ విధంగా వస్తువుల చివరి కారణం ఒక అవసరమైన పదార్థంలో ఉండాలి, దానిలో మార్పుల వివరాలు మూలంలో ఉన్నట్లుగా కేవలం ఉత్కృష్టంగా ఉంటాయి: మరియు దీన్ని మనం దేవుడు అని పిలుస్తాము (§ 7).

§ ౩౯

ఈ పదార్థం ఈ మొత్తం వివరణకు తగినంత కారణమైనప్పుడు, అది కూడా అంతటా అనుసంధానించబడి ఉంది; *ఒకే ఒక దేవుడు ఉన్నాడు, మరియు ఈ దేవుడు చాలు.*

§ ౪౦

ఈ సర్వోన్నత పదార్థం ఏకైకమైనది, సార్వత్రికమైనది మరియు అవసరమైనది, దాని నుండి స్వతంత్రమైనది ఏదీ దాని బయట లేదు, మరియు సాధ్యమైన ఉనికి యొక్క సరళమైన పర్యవసానం అయినందున; పరిమితులకు అతీతంగా ఉండాలి మరియు సాధ్యమైనంత వాస్తవికతను కలిగి ఉండాలని కూడా తీర్పు చేయవచ్చు.

§ ౪౧

దీని నుండి దేవుడు పరిపూర్ణుడు అని తెలుస్తుంది; *పరిపూర్ణత* అనేది వాస్తవిక సత్యపు పరిమాణం మాత్రమే, పరిమితులు లేదా సరిహద్దులను పరిగణనలోకి తీసుకోకుండా. మరియు పరిమితులు లేని చోట, అంటే దేవునిలో, పరిపూర్ణత పూర్తిగా అనంతమైనది (§ 22, ప్రీఫ్. *, 4 a).

§ ౪౨

సృష్టితాలు తమ పరిపూర్ణతలను దేవుని ప్రభావం నుండి పొందుతాయి, కానీ వాటి అపరిపూర్ణతలు వాటి స్వంత స్వభావం నుండి వస్తాయి, ఎందుకంటే అవి పరిమితులు లేకుండా ఉండలేవు. ఇందులోనే అవి దేవుని నుండి వేరుపడతాయి. సృష్టితాల ఈ మూల *అపరిపూర్ణత* పదార్థాల *సహజ జడత్వంలో* కనిపిస్తుంది (§ 20, 27-30, 153, 167, 377 మరియు తదుపరి).

§ ౪౩

దేవునిలో ఉనికుల మూలమే కాకుండా, సారాల మూలం కూడా ఉంది, వాస్తవికమైనంత వరకు, లేదా సాధ్యతలో వాస్తవికమైన దానిలో. ఎందుకంటే దేవుని జ్ఞానం శాశ్వత సత్యాల ప్రాంతం, లేదా వాటిపై ఆధారపడిన ఆలోచనల ప్రాంతం, మరియు ఆయన లేకుండా సాధ్యతలలో ఏదీ వాస్తవికం కాదు, ఉనికిలో ఉన్నది మాత్రమే కాదు, సాధ్యమైనది కూడా కాదు (§ 20).

§ ౪౪

ఎందుకంటే సారాలు లేదా సాధ్యతలలో, లేదా శాశ్వత సత్యాలలో ఏదైనా వాస్తవికత ఉంటే, ఆ వాస్తవికత ఉనికిలో ఉన్న మరియు వాస్తవమైన దేనిలోనైనా ఆధారపడి ఉండాలి; మరియు తత్ఫలితంగా అవసరమైన ఉనికి యొక్క ఉనికిలో, దేనిలో సారం ఉనికిని కలిగి ఉంటుందో, లేదా దేనిలో సాధ్యం కావడానికి వాస్తవికం కావడం సరిపోతుందో (§ 184-189, 335).

§ ౪౫

కాబట్టి దేవుడు మాత్రమే (లేదా అవసరమైన సత్తా) ఈ ప్రత్యేక హక్కును కలిగి ఉన్నాడు - అది సాధ్యమైతే అది ఉండాలి. మరియు ఏ పరిమితులు, ఏ నిరాకరణ, మరియు అందువల్ల, ఏ వైరుధ్యం లేని దాని సాధ్యతను ఏదీ నిరోధించలేనందున, ఇది మాత్రమే దేవుని ఉనికిని a priori తెలుసుకోవడానికి సరిపోతుంది. మనం దీనిని శాశ్వత సత్యాల వాస్తవికత ద్వారా కూడా నిరూపించాము. కానీ మనం ఇప్పుడు దీనిని a posteriori కూడా నిరూపించాము ఎందుకంటే ఆకస్మిక జీవులు ఉన్నాయి, వీటికి వాటి చివరి లేదా తగినంత కారణం తన ఉనికికి కారణాన్ని తనలోనే కలిగి ఉన్న అవసరమైన సత్తాలో మాత్రమే ఉండగలదు.

§ ౪౬

అయినప్పటికీ, కొందరు భావించినట్లుగా, శాశ్వత సత్యాలు దేవునిపై ఆధారపడి ఉన్నాయి కాబట్టి, అవి స్వేచ్ఛాయుతమైనవి మరియు ఆయన సంకల్పంపై ఆధారపడి ఉన్నాయని భావించకూడదు, డెకార్ట్ మరియు తరువాత శ్రీ పొయిరెట్ భావించినట్లుగా. ఇది ఆకస్మిక సత్యాలకు మాత్రమే వర్తిస్తుంది, వీటి మూలం అనుకూలత లేదా ఉత్తమమైన ఎంపిక; అవసరమైన సత్యాలు కేవలం ఆయన జ్ఞానంపై మాత్రమే ఆధారపడి ఉంటాయి, మరియు దాని అంతర్గత వస్తువులు (§ 180-184, 185, 335, 351, 380).

§ ౪౭

కాబట్టి దేవుడు మాత్రమే ప్రాథమిక ఏకత్వం, లేదా మూల సరళ పదార్థం, దీని నుండి అన్ని సృష్టించబడిన లేదా ఉత్పన్నమైన మోనాడ్లు ఉత్పత్తులు మరియు, చెప్పాలంటే, దైవిక నిరంతర మెరుపుల ద్వారా క్షణక్షణం జన్మిస్తాయి, సృష్టి యొక్క స్వీకరణ శక్తిచే పరిమితం చేయబడతాయి, దీనికి పరిమితం కావడం అవసరం (§ 382-391, 398, 395).

§ ౪౮

దేవునిలో *శక్తి* ఉంది, ఇది అన్నింటికీ మూలం, తరువాత ఆలోచనల వివరాలను కలిగి ఉన్న *జ్ఞానం*, మరియు చివరగా ఉత్తమ సూత్రం ప్రకారం మార్పులు లేదా ఉత్పత్తులను చేసే *సంకల్పం* (§ 7,149-150). మరియు ఇది సృష్టించబడిన మోనాడ్లలో విషయం లేదా ఆధారం, గ్రహణ శక్తి మరియు కోరిక శక్తికి సమానం. కానీ దేవునిలో ఈ లక్షణాలు పూర్తిగా అనంతమైనవి లేదా పరిపూర్ణమైనవి; మరియు సృష్టించబడిన మోనాడ్లలో లేదా ఎంటెలెచీస్లో (లేదా పెర్ఫెక్టిహబీస్, హెర్మోలస్ బార్బరస్ ఈ పదాన్ని అనువదించినట్లుగా) ఇవి కేవలం అనుకరణలు మాత్రమే, పరిపూర్ణత ఉన్నంత మేరకు (§ 87).

§ ౪౯

సృష్టి పరిపూర్ణత కలిగి ఉన్నంత వరకు బాహ్యంగా *క్రియ* చేస్తుందని, మరియు అది అపరిపూర్ణంగా ఉన్నంత వరకు మరొకదాని నుండి *ప్రభావితం* అవుతుందని చెప్పబడుతుంది. కాబట్టి మోనాడ్కు స్పష్టమైన అవగాహనలు ఉన్నంత వరకు *క్రియ*, మరియు అస్పష్టమైన అవగాహనలు ఉన్నంత వరకు *ప్రభావం* ఆపాదించబడుతుంది (§ 32, 66, 386).

§ ౫౦

మరియు ఒక సృష్టి మరొక దాని కంటే ఎక్కువ పరిపూర్ణమైనది, ఎందుకంటే మరొక దానిలో జరిగేదానికి a priori కారణాన్ని వివరించడానికి సహాయపడే విషయాలు దానిలో కనుగొనబడతాయి, మరియు దీని ద్వారానే అది మరొక దానిపై ప్రభావం చూపుతుందని చెప్పబడుతుంది.

§ ౫౧

కానీ సరళ పదార్థాలలో ఇది ఒక మోనాడ్ నుండి మరొక దానిపై ఆదర్శ ప్రభావం మాత్రమే, ఇది దేవుని జోక్యం ద్వారా మాత్రమే ప్రభావం చూపగలదు, దేవుని ఆలోచనలలో ఒక మోనాడ్ హేతుబద్ధంగా, దేవుడు వస్తువుల ప్రారంభం నుండి ఇతరులను నియంత్రించేటప్పుడు దానిని పరిగణనలోకి తీసుకోవాలని కోరుతుంది.

ఎందుకంటే సృష్టించబడిన మోనాడ్కు మరొక దాని అంతర్గత విషయంపై భౌతిక ప్రభావం ఉండలేదు కాబట్టి, ఈ మార్గం ద్వారా మాత్రమే ఒకటి మరొక దానిపై ఆధారపడి ఉండగలదు (§ 9, 54, 65-66, 201. సంక్షిప్త ఆక్షేపణ 3).

§ ౫౨

మరియు ఇందువల్లనే సృష్టితాల మధ్య క్రియలు మరియు ప్రభావాలు పరస్పరం ఉంటాయి. ఎందుకంటే దేవుడు రెండు సరళ పదార్థాలను పోల్చినప్పుడు, ప్రతి దానిలో మరొక దానికి అనుగుణంగా చేయవలసిన కారణాలను కనుగొంటాడు; మరియు తత్ఫలితంగా కొన్ని విషయాలలో *క్రియాశీలంగా* ఉన్నది, మరొక దృక్పథం ప్రకారం *ప్రభావితం* అవుతుంది: దానిలో స్పష్టంగా తెలిసిన దాని వరకు *క్రియాశీలం*, మరొక దానిలో జరిగేదానికి కారణం వివరించడానికి ఉపయోగపడుతుంది; మరియు దానిలో జరిగేదానికి కారణం మరొక దానిలో స్పష్టంగా తెలిసినంత వరకు *ప్రభావితం* అవుతుంది (§ 66).

§ ౫౩

ఇక, దేవుని ఆలోచనలలో అనంత విశ్వాలు సాధ్యం అయినప్పటికీ ఒకటి మాత్రమే ఉనికిలో ఉండగలదు కాబట్టి, దేవుని ఎంపికకు ఒక దానిని మరొక దాని కంటే ఎంచుకోవడానికి తగినంత కారణం ఉండాలి (§ 8, 10, 44, 173, 196 మరియు తదుపరి, 225, 414-416).

§ ౫౪

మరియు ఈ కారణం *అనుకూలతలో*, లేదా ఈ ప్రపంచాలు కలిగి ఉన్న పరిపూర్ణత స్థాయిలలో మాత్రమే కనుగొనబడగలదు; ప్రతి సాధ్యమైనది దాని పరిపూర్ణత కలిగి ఉన్న మేరకు ఉనికికి హక్కును కలిగి ఉంటుంది (§ 74, 167, 350, 201, 130, 352, 345 మరియు తదుపరి, 354).

§ ౫౫

మరియు ఇది ఉత్తమమైన దాని ఉనికికి కారణం, జ్ఞానం దేవునికి తెలియజేస్తుంది, ఆయన మంచితనం దానిని ఎంచుకుంటుంది, మరియు ఆయన శక్తి దానిని ఉత్పత్తి చేస్తుంది (§ 8,7, 80, 84, 119, 204, 206, 208. సంక్షిప్త ఆక్షేపణ 1, ఆక్షేపణ 8).

§ ౫౬

ఇక ఈ *అనుసంధానం* లేదా సృష్టించబడిన వస్తువుల సర్దుబాటు ప్రతి దానికి మరియు ప్రతి ఒక్కటి అన్నింటికీ, ప్రతి సరళ పదార్థం అన్ని ఇతరులను వ్యక్తపరిచే సంబంధాలను కలిగి ఉంటుంది, మరియు తత్ఫలితంగా అది విశ్వం యొక్క శాశ్వత సజీవ దర్పణం (§ 130,360).

§ ౫౭

మరియు, ఒకే నగరం వివిధ కోణాల నుండి చూసినప్పుడు పూర్తిగా భిన్నంగా కనిపిస్తుంది మరియు దృష్టి కోణం ప్రకారం బహుళీకృతమైనట్లు; అదేవిధంగా, సరళ పదార్థాల అనంత బహుళత్వం వల్ల, అనేక వేర్వేరు విశ్వాలు ఉన్నట్లుగా ఉంటుంది, అయితే అవి ప్రతి మోనాడ్ యొక్క వివిధ దృష్టి కోణాల ప్రకారం ఒకే దాని దృశ్యాలు మాత్రమే.

§ ౫౮

మరియు ఇది సాధ్యమైనంత వైవిధ్యాన్ని పొందే మార్గం, కానీ సాధ్యమైన అత్యధిక క్రమంతో, అంటే, సాధ్యమైనంత పరిపూర్ణతను పొందే మార్గం (§ 120, 124, 241 sqq., 214, 243, 275).

§ ౫౯

ఈ పరికల్పన మాత్రమే (నేను నిరూపించబడిందని చెప్పగలను) దేవుని మహిమను తగినంతగా పెంచుతుంది: మిస్టర్ బేల్ తన నిఘంటువులో (*రోరారియస్ వ్యాసం*) దీనిని గుర్తించారు, అక్కడ అతను ఆక్షేపణలు చేశాడు, మరియు నేను దేవునికి చాలా ఎక్కువ ఇస్తున్నాను, సాధ్యం కంటే ఎక్కువ అని భావించాడు. కానీ ఈ సార్వత్రిక సామరస్యం, ప్రతి పదార్థం దానితో ఉన్న సంబంధాల ద్వారా అన్ని ఇతర పదార్థాలను ఖచ్చితంగా వ్యక్తీకరించేలా చేసేది, అసాధ్యం ఎందుకో ఎటువంటి కారణం చూపలేకపోయాడు.

§ ౬౦

నేను ఇప్పుడే నివేదించిన దానిలో, విషయాలు వేరే విధంగా ఎందుకు జరగలేవో a priori కారణాలు కనిపిస్తాయి. ఎందుకంటే దేవుడు మొత్తాన్ని నియంత్రించేటప్పుడు ప్రతి భాగాన్ని, ముఖ్యంగా ప్రతి మోనాడ్ని పరిగణనలోకి తీసుకున్నాడు, దాని స్వభావం ప్రాతినిధ్య స్వభావం కాబట్టి, విషయాల యొక్క ఒక భాగాన్ని మాత్రమే ప్రతినిధించేలా దానిని పరిమితం చేయలేము; విశ్వం యొక్క వివరాల్లో ఈ ప్రాతినిధ్యం అస్పష్టంగా ఉన్నప్పటికీ, మరియు విషయాల చిన్న భాగంలో మాత్రమే స్పష్టంగా ఉండగలదు, అంటే ప్రతి మోనాడ్కి సంబంధించి దగ్గరగా ఉన్నవి లేదా పెద్దవిగా ఉన్నవి; లేకపోతే ప్రతి మోనాడ్ ఒక దైవత్వం అవుతుంది. ఇది వస్తువులో కాదు, కానీ వస్తువు యొక్క జ్ఞానం యొక్క మార్పులో మోనాడ్‌లు పరిమితం చేయబడ్డాయి. అవన్నీ అస్పష్టంగా అనంతత్వం వైపు, మొత్తం వైపు వెళ్తాయి; కానీ అవి స్పష్టమైన అవగాహనల స్థాయిల ద్వారా పరిమితం చేయబడి, వేరు చేయబడ్డాయి.

§ ౬౧

మరియు సంయుక్తాలు సరళమైన వాటితో సంకేతాత్మకంగా సంబంధం కలిగి ఉంటాయి. ఎందుకంటే, అన్నీ నిండి ఉన్నందున, ఇది మొత్తం పదార్థాన్ని అనుసంధానం చేస్తుంది, మరియు నిండిన స్థితిలో ప్రతి చలనం దూరంలో ఉన్న శరీరాలపై దూరం ప్రకారం ప్రభావం చూపుతుంది, తద్వారా ప్రతి శరీరం దానిని తాకే వాటి ద్వారా మాత్రమే కాకుండా, వాటికి జరిగే ప్రతిదానిని కొంతవరకు అనుభూతి చెందుతుంది, అయితే వాటి ద్వారా తాను ప్రత్యక్షంగా తాకిన మొదటి వాటిని తాకే వాటి గురించి కూడా అనుభూతి చెందుతుంది: దీని వలన, ఈ సంప్రదింపులు ఎంత దూరమైనా వెళ్తాయి. మరియు ఫలితంగా ప్రతి

శరీరం విశ్వంలో జరిగే ప్రతిదానిని అనుభూతి చెందుతుంది; అందువల్ల అన్నీ చూసేవారు, ప్రతిదానిలో ప్రతిచోటా ఏమి జరుగుతుందో, ఏమి జరిగిందో లేదా ఏమి జరగబోతుందో చదవగలరు; వర్తమానంలో కాలానికి మరియు ప్రదేశాలకు సంబంధించి దూరంగా ఉన్నదానిని గమనించడం ద్వారా: *sumpnoia panta,* అని హిప్పోక్రేట్స్ అన్నాడు. కానీ ఒక ఆత్మ తనలో స్పష్టంగా ప్రాతినిధ్యం వహించే దానిని మాత్రమే చదవగలదు, అది ఒకేసారి తన అన్ని మడతలను విప్పలేదు, ఎందుకంటే అవి అనంతంగా వెళ్తాయి.

§ ౬౨

కాబట్టి ప్రతి సృష్టించబడిన మోనాడ్ విశ్వాన్ని ప్రతిబింబించినప్పటికీ, అది దాని ప్రత్యేక శరీరాన్ని మరింత స్పష్టంగా ప్రతిబింబిస్తుంది మరియు దాని ఎంటెలెకీని రూపొందిస్తుంది: మరియు ఈ శరీరం పూర్తిలో అన్ని పదార్థాల అనుసంధానం ద్వారా మొత్తం విశ్వాన్ని వ్యక్తపరుస్తున్నందున, ఆత్మ కూడా తనకు ప్రత్యేకమైన విధంగా చెందిన ఈ శరీరాన్ని ప్రతిబింబించడం ద్వారా మొత్తం విశ్వాన్ని ప్రతిబింబిస్తుంది (§ 400).

§ ౬౩

మోనాడ్కి చెందిన శరీరం, దాని ఎంటెలెకీ లేదా ఆత్మతో కలిసి, *జీవి* అని పిలువబడే దానిని ఏర్పరుస్తుంది, మరియు ఆత్మతో కలిసి *జంతువు* అని పిలువబడే దానిని ఏర్పరుస్తుంది. ఈ జీవి లేదా జంతువు యొక్క శరీరం ఎల్లప్పుడూ సేంద్రియమైనది; ఎందుకంటే ప్రతి మోనాడ్ తన విధానంలో విశ్వానికి అద్దం పట్టినట్లు, మరియు విశ్వం పరిపూర్ణ క్రమంలో నియంత్రించబడుతున్నందున, ప్రతినిధిలో కూడా ఒక క్రమం ఉండాలి, అంటే ఆత్మ యొక్క అవగాహనలలో, మరియు తద్వారా శరీరంలో, దాని ద్వారా విశ్వం ప్రతిబింబించబడుతుంది (§ 403).

§ ౬౪

కాబట్టి జీవి యొక్క ప్రతి సేంద్రియ శరీరం ఒక రకమైన దైవిక యంత్రం, లేదా సహజ స్వయంచాలక యంత్రం, ఇది కృత్రిమ స్వయంచాలక యంత్రాలన్నింటినీ అనంతంగా

మించిపోతుంది. ఎందుకంటే మానవ కళ ద్వారా తయారు చేయబడిన యంత్రం దాని ప్రతి భాగంలో యంత్రం కాదు. ఉదాహరణకు: ఇత్తడి చక్రం యొక్క పన్ను యొక్క భాగాలు లేదా ముక్కలు ఇక మనకు కృత్రిమమైనవి కావు మరియు చక్రం ఉద్దేశించబడిన వినియోగానికి సంబంధించి యంత్రాన్ని సూచించే ఏదీ లేదు. కానీ ప్రకృతి యంత్రాలు, అంటే జీవించి ఉన్న శరీరాలు, వాటి అతి చిన్న భాగాలలో కూడా అనంతం వరకు యంత్రాలుగానే ఉంటాయి. ఇదే ప్రకృతి మరియు కళ మధ్య తేడా, అంటే దైవిక కళ మరియు మన కళ మధ్య తేడా (§ 134, 146, 194, 483).

§ ౬౫

మరియు ప్రకృతి రచయిత ఈ దైవిక మరియు అనంతంగా అద్భుతమైన నైపుణ్యాన్ని ప్రయోగించగలిగాడు, ఎందుకంటే పదార్థం యొక్క ప్రతి భాగం పురాతనులు గుర్తించినట్లుగా అనంతంగా విభజించదగినది మాత్రమే కాదు, కానీ ప్రస్తుతం అంతం లేకుండా ఉప-విభజించబడింది, ప్రతి భాగం భాగాలుగా, వాటిలో ప్రతి దానికి కొంత స్వంత చలనం ఉంది, లేకపోతే పదార్థం యొక్క ప్రతి భాగం మొత్తం విశ్వాన్ని వ్యక్తపరచడం అసాధ్యం అవుతుంది (ప్రిలిమ్. [డిస్క్. డి. ఎల్. కాన్ఫార్మ్.], § 70. *థియోడ్.*, §195).

§ ౬౬

దీని ద్వారా పదార్థం యొక్క అతి చిన్న భాగంలో జీవుల, జీవించే వాటి, జంతువుల, ఎంటెలెచీస్, ఆత్మల ప్రపంచం ఉందని తెలుస్తుంది.

§ ౬౭

పదార్థం యొక్క ప్రతి భాగాన్ని మొక్కలతో నిండిన తోటగా, మరియు చేపలతో నిండిన చెరువుగా భావించవచ్చు. కానీ మొక్క యొక్క ప్రతి కొమ్మ, జంతువు యొక్క ప్రతి అవయవం, దాని ద్రవాల యొక్క ప్రతి బొట్టు కూడా అటువంటి తోట లేదా అటువంటి చెరువు.

§ ౬౮

మరియు తోటలోని మొక్కల మధ్య ఉన్న నేల మరియు గాలి, లేదా చెరువులోని చేపల మధ్య ఉన్న నీరు మొక్క కాకపోయినా, చేప కాకపోయినా; అవి ఇంకా వాటిని కలిగి ఉన్నాయి, కానీ చాలా సందర్భాలలో మనకు కనిపించని సూక్ష్మస్థాయిలో.

§ ౬౯

కాబట్టి విశ్వంలో సాగు చేయనిది, నిష్ఫలమైనది, మృతమైనది ఏదీ లేదు, కేవలం కనిపించేంత వరకు తప్ప ఎటువంటి అవ్యవస్థ, గందరగోళం లేదు; దాదాపు చెరువులో దూరం నుండి చూసినప్పుడు కనిపించే విధంగా, అక్కడ అస్పష్టమైన కదలిక మరియు చేపల కదలిక కనిపిస్తుంది, చేపలను స్పష్టంగా గుర్తించలేము.

§ ౭౦

దీని ద్వారా, ప్రతి జీవించే శరీరానికి ఒక ప్రధాన ఎంటెలెచి ఉందని తెలుస్తుంది, ఇది జంతువులో ఆత్మ; కానీ ఈ జీవించే శరీరం యొక్క అవయవాలు ఇతర జీవులతో, మొక్కలతో, జంతువులతో నిండి ఉన్నాయి, వాటిలో ప్రతి దానికి దాని స్వంత ఎంటెలెచి, లేదా ప్రధాన ఆత్మ ఉంది.

§ ౭౧

కానీ నా ఆలోచనను తప్పుగా అర్థం చేసుకున్న కొందరిలా, ప్రతి ఆత్మకు ఎప్పటికీ దానికి స్వంతమైన లేదా ప్రభావితమైన పదార్థం యొక్క ద్రవ్యరాశి లేదా భాగం ఉందని, మరియు దాని సేవకు ఎల్లప్పుడూ నియమించబడిన ఇతర తక్కువ స్థాయి జీవులను కలిగి ఉందని ఊహించకూడదు. ఎందుకంటే అన్ని శరీరాలు నదుల వలె నిరంతర ప్రవాహంలో ఉన్నాయి; మరియు భాగాలు నిరంతరం ప్రవేశిస్తూ బయటకు వస్తూ ఉంటాయి.

§ ౭౨

కాబట్టి ఆత్మ క్రమక్రమంగా మరియు దశలవారీగా మాత్రమే శరీరాన్ని మారుస్తుంది, తద్వారా అది ఎప్పుడూ ఒకేసారి దాని అన్ని అవయవాల నుండి విడిపోదు; మరియు జంతువులలో తరచుగా రూపాంతరం ఉంటుంది, కానీ ఎప్పుడూ మెటెంప్సైకోసిస్ లేదా ఆత్మల స్థానాంతరం ఉండదు: పూర్తిగా వేరుపడిన ఆత్మలు లేదా శరీరం లేని దేవతలు కూడా లేరు. దేవుడు మాత్రమే పూర్తిగా వేరుపడి ఉన్నాడు.

§ ౭౩

ఇది కూడా ఎప్పుడూ పూర్తి జననం లేదా పరిపూర్ణ మరణం లేదని నిరూపిస్తుంది, ఆత్మ నుండి వేరుపడటంలో ఖచ్చితంగా ఉంటుంది. మరియు మనం *జననాలు* అని పిలిచేవి అభివృద్ధి మరియు పెరుగుదల; మనం *మరణాలు* అని పిలిచేవి ముడుచుకోవడం మరియు తగ్గుదల.

§ ౭౪

తత్వవేత్తలు రూపాలు, ఎంటెలెచీస్, లేదా ఆత్మల మూలం గురించి చాలా ఇబ్బంది పడ్డారు; కానీ ఈరోజు, మొక్కలు, కీటకాలు మరియు జంతువులపై చేసిన ఖచ్చితమైన పరిశోధనల ద్వారా, ప్రకృతి యొక్క అవయవ శరీరాలు ఎప్పుడూ అవ్యవస్థ లేదా కుళ్ళిపోవడం నుండి ఉత్పత్తి కావని, కానీ ఎల్లప్పుడూ విత్తనాల నుండి ఉత్పత్తి అవుతాయని, వాటిలో ఖచ్చితంగా కొంత *పూర్వ-రూపం* ఉందని గ్రహించినప్పుడు; గర్భధారణకు ముందే అవయవ శరీరం మాత్రమే కాకుండా, ఆ శరీరంలో ఆత్మ కూడా, మరియు మొత్తంగా జంతువు కూడా ఉందని, మరియు గర్భధారణ ద్వారా ఆ జంతువు మరొక జాతి జంతువుగా మారడానికి ఒక పెద్ద మార్పుకు మాత్రమే గురైందని నిర్ణయించారు.

§ ౭౫

గర్భధారణ ద్వారా కొన్ని పెద్ద జంతువుల స్థాయికి ఎదిగే *జంతువులు, బీజరూప* జంతువులుగా పిలవబడతాయి; కానీ వాటిలో తమ జాతిలోనే ఉండిపోయేవి, అంటే చాలా వరకు, పెద్ద జంతువుల వలె జన్మిస్తాయి, వృద్ధి చెందుతాయి మరియు నాశనం అవుతాయి, మరియు పెద్ద రంగస్థలానికి వెళ్ళే కొద్ది మంది ఎంపికైన వారు మాత్రమే ఉన్నారు.

§ ౭౬

కానీ ఇది సత్యంలో సగం మాత్రమే: కాబట్టి జంతువు సహజంగా ఎప్పుడూ ప్రారంభం కాకపోతే, అది సహజంగా ముగియదని కూడా నేను నిర్ణయించాను; మరియు జననం మాత్రమే కాదు, పూర్తి నాశనం లేదా ఖచ్చితమైన మరణం కూడా ఉండదు. మరియు a posteriori చేసిన ఈ తర్కాలు మరియు అనుభవాల నుండి తీసుకున్నవి పైన పేర్కొన్నట్లుగా a priori నుండి ఊహించిన నా సూత్రాలతో పూర్తిగా సరిపోతాయి.

§ ౭౭

కాబట్టి నాశనం కాని విశ్వానికి అద్దం అయిన ఆత్మ నాశనం కాదని మాత్రమే కాకుండా, జంతువు కూడా నాశనం కాదని చెప్పవచ్చు, దాని యంత్రం తరచుగా పాక్షికంగా నశించినప్పటికీ, మరియు అవయవ ఆవరణలను విడిచిపెట్టినా లేదా స్వీకరించినా.

§ ౭౮

ఈ సూత్రాలు నాకు ఆత్మ మరియు శరీరం యొక్క సంయోగం లేదా అనుకూలతను సహజంగా వివరించడానికి మార్గాన్ని ఇచ్చాయి. ఆత్మ దాని స్వంత నియమాలను అనుసరిస్తుంది మరియు శరీరం కూడా దాని నియమాలను అనుసరిస్తుంది; మరియు అవి అన్ని పదార్థాల మధ్య పూర్వనిర్ధారిత సామరస్యం ద్వారా కలుసుకుంటాయి, ఎందుకంటే అవన్నీ ఒకే విశ్వం యొక్క ప్రతినిధులు.

§ ౭౯

ఆత్మలు అంతిమ కారణాల నియమాల ప్రకారం కోరికలు, లక్ష్యాలు మరియు సాధనాల ద్వారా పనిచేస్తాయి. శరీరాలు కార్యకారణ సంబంధాల లేదా చలనాల నియమాల ప్రకారం పనిచేస్తాయి. మరియు రెండు రాజ్యాలు, కార్యకారణ సంబంధాల రాజ్యం మరియు అంతిమ కారణాల రాజ్యం ఒకదానితో ఒకటి సామరస్యంగా ఉంటాయి.

§ ౮౦

డెకార్ట్ గుర్తించినట్లుగా, ఆత్మలు శరీరాలకు శక్తిని ఇవ్వలేవు, ఎందుకంటే పదార్థంలో ఎల్లప్పుడూ అదే మొత్తంలో శక్తి ఉంటుంది. అయినప్పటికీ, ఆత్మ శరీరాల దిశను మార్చగలదని అతను నమ్మాడు. కానీ అతని కాలంలో, పదార్థంలో మొత్తం దిశ నిర్వహణను కూడా కలిగి ఉన్న ప్రకృతి నియమం తెలియలేదు. అతను దీనిని గమనించి ఉంటే, అతను నా పూర్వనిర్ధారిత సామరస్య వ్యవస్థలోకి వచ్చి ఉండేవాడు.

§ ౮౧

ఈ వ్యవస్థ శరీరాలు ఆత్మలు లేనట్లుగా (అసాధ్యమైనప్పటికీ) పనిచేస్తాయని చెబుతుంది; మరియు ఆత్మలు శరీరాలు లేనట్లుగా పనిచేస్తాయి; మరియు రెండూ ఒకదానిపై మరొకటి ప్రభావం చూపినట్లుగా పనిచేస్తాయి.

§ ౮౨

ఆత్మలు లేదా హేతుబద్ధమైన ఆత్మల విషయానికి వస్తే, అన్ని జీవులు మరియు జంతువులలో అదే విషయం ఉందని నేను కనుగొన్నప్పటికీ (అంటే జంతువు మరియు ఆత్మ ప్రపంచంతో ప్రారంభమవుతాయి మరియు ప్రపంచంతో ముగియవు), హేతుబద్ధమైన జంతువులలో ప్రత్యేకమైనది ఏమిటంటే, వారి చిన్న శుక్రకణ జంతువులు, అవి అలా ఉన్నంతవరకు, కేవలం సాధారణ లేదా సంవేదన ఆత్మలను కలిగి ఉంటాయి; కానీ ఎన్నుకోబడినవి, అలా చెప్పాలంటే, వాస్తవ గర్భధారణ ద్వారా మానవ స్వభావానికి

చేరుకున్నప్పుడు, వారి సంవేదన ఆత్మలు హేతుబద్ధత స్థాయికి మరియు ఆత్మల విశేషాధికారానికి ఎత్తబడతాయి.

§ ౮౩

సాధారణ ఆత్మలు మరియు ఆత్మల మధ్య ఉన్న అనేక తేడాలలో, నేను ఇప్పటికే కొంత భాగాన్ని పేర్కొన్నాను, ఇంకా ఇది కూడా ఉంది: సాధారణంగా ఆత్మలు సృష్టి విశ్వం యొక్క జీవించే అద్దాలు లేదా ప్రతిబింబాలు; కానీ ఆత్మలు దైవత్వం యొక్క, లేదా ప్రకృతి రచయిత యొక్క ప్రతిబింబాలు కూడా: విశ్వ వ్యవస్థను తెలుసుకోగలిగి మరియు వాస్తుశిల్ప నమూనాల ద్వారా దాని నుండి కొంత అనుకరించగలిగేవి; ప్రతి ఆత్మ తన విభాగంలో ఒక చిన్న దైవం లాంటిది.

§ ౮౪

ఇది ఆత్మలు దేవునితో సమాజంలో ప్రవేశించగల సామర్థ్యాన్ని కలిగి ఉండటానికి కారణం, మరియు వారి పట్ల అతను కేవలం ఒక కనుగొన్నవాడు తన యంత్రానికి ఉన్నట్లుగా (దేవుడు ఇతర సృష్టులకు సంబంధించి ఉన్నట్లుగా) మాత్రమే కాకుండా, ఒక రాజు తన ప్రజలకు ఉన్నట్లుగా, మరియు ఒక తండ్రి తన పిల్లలకు ఉన్నట్లుగా కూడా ఉంటాడు.

§ ౮౫

దీని నుండి, అన్ని ఆత్మల సమాహారం దేవుని నగరాన్ని ఏర్పరచాలని సులభంగా నిర్ధారించవచ్చు, అంటే అత్యంత పరిపూర్ణమైన రాజుల కింద సాధ్యమయ్యే అత్యంత పరిపూర్ణమైన రాజ్యం.

§ ౮౬

ఈ దేవుని నగరం, ఈ నిజమైన సార్వత్రిక రాజ్యం సహజ ప్రపంచంలో ఒక నైతిక ప్రపంచం, మరియు దేవుని రచనలలో అత్యంత ఉన్నతమైనది మరియు దైవికమైనది: మరియు ఇందులో నిజమైన దేవుని మహిమ ఉంది, ఎందుకంటే అతని గొప్పతనం మరియు మంచితనం ఆత్మలచే తెలుసుకోబడి మరియు ఆరాధించబడకపోతే అది ఉండదు, ఇది కూడా ఈ దైవిక నగరానికి సంబంధించి అతను ప్రత్యేకంగా మంచితనాన్ని కలిగి ఉన్నాడు, అయితే అతని జ్ఞానం మరియు శక్తి ప్రతిచోటా కనిపిస్తాయి.

§ ౮౭

పైన మనం స్థాపించిన విధంగా రెండు సహజ రాజ్యాల మధ్య పరిపూర్ణ సామరస్యం, ఒకటి కార్యకారణ శక్తుల మరియు మరొకటి ప్రయోజనాల మధ్య, మనం ఇక్కడ మరొక సామరస్యాన్ని గమనించాలి - ప్రకృతి యొక్క భౌతిక రాజ్యం మరియు దైవకృప యొక్క నైతిక రాజ్యం మధ్య, అంటే విశ్వ యంత్రాంగానికి వాస్తుశిల్పిగా భావించబడే దేవుడు మరియు ఆత్మల దివ్యనగరానికి సార్వభౌముడిగా భావించబడే దేవుడు మధ్య (§ 62, 74, 118, 248, 112, 130, 247).

§ ౮౮

ఈ సామరస్యం వలన విషయాలు ప్రకృతి మార్గాల ద్వారానే దైవకృప వైపు నడిపిస్తాయి, మరియు ఉదాహరణకు ఈ భూగోళం ఆత్మల పాలన కోరుకున్న క్షణాల్లో సహజ మార్గాల ద్వారా నాశనం చేయబడి, పునర్నిర్మించబడాలి; కొందరికి శిక్ష మరియు మరికొందరికి బహుమతిగా (§ 18 sqq., 110, 244-245, 340).

§ ౮౯

ఇంకా చెప్పాలంటే, వాస్తుశిల్పిగా దేవుడు అన్ని విషయాలలో శాసనకర్తగా దేవుడిని సంతృప్తి పరుస్తాడు; మరియు అందువల్ల పాపాలు ప్రకృతి క్రమం ప్రకారం మరియు వస్తువుల యాంత్రిక నిర్మాణం యొక్క శక్తి ద్వారా వాటి శిక్షను తీసుకురావాలి; మరియు అదేవిధంగా మంచి చర్యలు శరీరాలకు సంబంధించి యాంత్రిక మార్గాల ద్వారా వాటి

బహుమతులను ఆకర్షించుకుంటాయి; అయితే ఇది ఎల్లప్పుడూ వెంటనే జరగలేదు మరియు జరగకూడదు.

§ ౯౦

చివరగా ఈ పరిపూర్ణ పాలన కింద బహుమతి లేని మంచి చర్య ఉండదు, శిక్ష లేని చెడు ఉండదు: మరియు అన్నీ మంచివారి మేలు కోసం పనిచేయాలి; అంటే ఈ గొప్ప రాజ్యంలో అసంతృప్తి చెందనివారు, తమ కర్తవ్యాన్ని నిర్వర్తించిన తర్వాత దైవిక చైతన్యంపై నమ్మకం ఉంచేవారు, మరియు అన్ని మంచి విషయాల రచయితను ప్రేమించి అనుకరించేవారు, అతని పరిపూర్ణతల పరిశీలనలో ఆనందించేవారు, నిజమైన _సుద్ధ ప్రేమ_ స్వభావం ప్రకారం, ప్రేమించేవారి సంతోషంలో ఆనందం పొందేవారు. ఇది జ్ఞానవంతులు మరియు సద్గుణవంతులను ఊహించదగిన దైవిక సంకల్పం, లేదా పూర్వ సంకల్పానికి అనుగుణంగా కనిపించే ప్రతిదానిపై పనిచేయడానికి ప్రేరేపిస్తుంది; మరియు అయినప్పటికీ దేవుడు తన రహస్య సంకల్పం, అనుసరణ మరియు నిర్ణయాత్మక సంకల్పం ద్వారా ప్రభావితం చేసే దానితో సంతృప్తి చెందుతారు; గుర్తిస్తూ, మనం విశ్వ క్రమాన్ని తగినంత అర్థం చేసుకోగలిగితే, అది జ్ఞానవంతుల అన్ని కోరికలను మించిపోతుందని మరియు దానిని ఉన్నదాని కంటే మెరుగ్గా చేయడం అసాధ్యమని కనుగొంటాము; మొత్తానికి మాత్రమే కాదు, మన కోసం కూడా ప్రత్యేకంగా, మనం సమస్తం యొక్క రచయితకు తగిన విధంగా అనుబంధం కలిగి ఉంటే, కేవలం మన ఉనికి యొక్క వాస్తుశిల్పి మరియు కార్యకారణంగా మాత్రమే కాకుండా, మన ప్రభువుగా మరియు మన సంకల్పం యొక్క లక్ష్యంగా ఉండవలసిన అంతిమ కారణంగా కూడా, మరియు మాత్రమే మన సంతోషాన్ని కలిగించగలదు (Préf. *, 4 a b[14]. § 278. Préf. *, 4 b[15]).

ముగింపు

[14] ఎడిట్. ఎర్డ్మ., పేజీ 469.

[15] ఎడిట్. ఎర్డ్మ., పేజీ 469 b.

విశ్వ తత్వశాస్త్రం

మీ అంతర్దృష్టులను మరియు వ్యాఖ్యలను info@cosphi.org వద్ద మాతో పంచుకోండి.

17 డిసెంబర్, 2024 న ముద్రించబడింది

CosmicPhilosophy.org
తత్వశాస్త్రంతో విశ్వాన్ని అర్థం చేసుకోవడం

© 2024 Philosophical.Ventures Inc.